

in nomine patris

Dorina Neculce

pe când se despicau zorii
vocea metalică spărgea văzduhul
în puzderia de fulgi luminoși
stratul adâncului
s-a cutremurat

in nomine patris

glasurile au amuțit
muzica divină se înălța solemn
timpul încremenea
secundar
se refăcea
bucată cu bucată
întregul univers

et filii

buzele mele se mișcau
imperceptibil
într-o taină
profană am amorțit cu stropi de rugăciune pe frunte
stingeam stelele aprinse-n cruce pe
marginile nopții
lăsam boabele de lacrimi
semn al treceri mele peste gânduri

et spiritus sancti

m-am desprins apoi din palma ta
învâtrindu-ți inelul pe deget
s-a făcut iar lumină
cerul s-a îndepărtat de ape

tu m-ai deschis ca pe o carte uitată
m-ai răsfoit filă cu filă
întru cunoașterea deplină
plutești eteric înlăuntrul meu
nu îndrăznești să mă cuprinzi
stai cu genunchii aplecați
cu degetele înfipite în mădulare
pândești nașterea mea
care îți va fi cândva mama

POEZII ONLINE

glasurile se sting în tânguiri deșarte
zorii se aprind până dincolo
de tărâmul umbrelor din piramidă